

TAULA RODONA

PRESENTACIÓ

Ramon Sistac
Institut d'Estudis Catalans

Aquest matí, quan sentia la intervenció del doctor Badia sobre les intermitències de la seua relació amb la dialectologia, m'ha vingut al cap que potser és la dialectologia qui ens «fa el salt», se'ns amaga i se'ns escapa. La dialectologia ha estat força inconstant. És un fet que, durant més d'un segle d'estudis i treballs, ha experimentat notables canvis de ritme: ha crescut, ha estat de moda, ha caigut fins a cert punt en l'oblit, ha tingut inflexions internes i externes. D'entre les internes, podríem parlar de l'aparició de la *geolingüística* com a mètode i com a disciplina o, molt més recentment, de l'arribada del que anomenem *noves tecnologies*, que també l'han somoguda i revolucionada. Des del punt de vista extern, podríem fer esment de les tendències que, durant la segona meitat del segle xx, han regit la *lingüística descriptiva* i, molt més recentment encara, de l'adveniment de la *sociolingüística* i la *pragmàtica*.

Arribats ací, penso que és un bon moment per a encetar una reflexió de conjunt, a partir de persones que s'han atansat a la dialectologia des de diferents perspectives i preses de posició. Hem organitzat aquest debat a partir de tres preguntes que, si ho considereu així, potser són una mica retòriques, perquè són les preguntes que més o menys tenim tots al cap:

a) Quin ha estat el desenvolupament, o com valoren els participants el desenvolupament de la disciplina al llarg d'aquest segle llarg de vida.

b) Quines possibilitats li veuen en el moment actual i, sobretot, amb vista a un futur proper.

c) Finalment, com pensen que els canvis socials i, de retruc, els canvis lingüístics operats en les diverses comunitats lingüístiques poden afectar el decurs o el desenvolupament futur de la dialectologia.

Primerament, haig d'excusar la presència del doctor Jordi Colomina, de la Universitat d'Alacant, qui per motius de salut no hi pot ser present. I, tot seguit, us presento els altres components de la taula rodona. Per ordre de col·locació: el doctor Manuel González González, catedràtic de l'Àrea de Filologia Romànica de la Universitat de Santiago de Compostella i membre numerari de la Real Academia Galega, on desenvolupa actualment les funcions de secretari i, a més, de director dels seminaris de Lexicologia Gallega i de Sociolingüística; és també membre del comitè de redacció de l'*Atlas linguistique roman*, membre de l'Instituto da Lingua Galega i un dels autors de l'*Atlas lingüístico galego*. Miquel Àngel Pradilla Cardona és professor de la Universitat Rovira i Virgili, forma part del grup de recerca Llengua, Estructura i Ús, és autor de publicacions molt diverses sobre sociolingüística, dialectologia i filologia, moltes de les quals se centren en l'àrea dialectal tortosina o valenciana septentrional, d'on ell procedeix. Joaquim Viaplana Lleonart ha estat professor a la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Universitat de Reading (Anglaterra) i és actualment professor de la Universitat de Barcelona; ha treballat en lingüística descriptiva, en fonologia i morfologia i, a part de diverses publicacions sobre dialectologia —concretament, en té una que es titula precisament així: *Dialectologia*—, és director i responsable de la xarxa temàtica Variació Lingüística. Dialectologia, Sociolingüística i Pragmàtica i també responsable del Grup d'Estudis de la Variació.